

OBITELJSKA LITURGIJSKA SLAVLJA I POBOŽNOSTI

Obitelj je mjesto življenja i susretanja gotovo svih životnih iskustava, pa i bogoslužja. Kršćanska obitelj, kao zajednica vjernika koji pripadaju jednoj Crkvi, svojim molitvenim i obrednim činima postaje »Crkva u malom« (*Apostolicam actuositatem* 11). Kao »prva i životna stanica društva« svoje poslanje u svijetu ispunjava uzajamnom ljubavlju i zajedničkom molitvom u kojoj se očituje kao »domaće svetište Crkve«. Svojim djelima pobožnosti, a osobito molitvenim činima koji su nadahnuti liturgijom Crkve, članovi obitelji na poseban način aktualiziraju Kristovu svećeničku službu u svijetu, odnosno snagu krsnog ili općega svećeništva Kristovih vjernika. U takvom razumijevanju obiteljskoga života molitveni se čini u mnogim svojim elementima nadahnjuju na liturgijskim slavljinama Crkve, pa se s pravom može govoriti o liturgijskim činima koji su vlastiti kršćanskoj obitelji. Odnos Crkve i obitelji upućuje nas na obiteljsko lice Crkve, osobito njezine liturgije, ali i liturgijsku dimenziju obiteljske molitve i obrednih slavlja unutar obitelji.

Potvrda te uzajamnosti Crkve i obitelji u molitvenom i liturgijskom životu, što je ujedno i polazište ove radionice, nalazi se u dva crkvena dokumenta: apostolskoj pobudnici *Familiaris consortio* (br. 59. i 61.) i *Direktoriju za obiteljski pastoral Crkve u Hrvatskoj* (br. 26). Tomu se može pridodati i trajno geslo koji su hrvatski biskupi proglasili 1979. godine u Ninu da »Hrvatska katolička obitelj dnevno moli i nedjeljom slavi misu«. Oba navedena dokumenta ističu važnost obiteljske molitve kao prirodnog uvoda u liturgijsku molitvu čitave Crkve, kao i prožimanje obiteljske molitve i liturgijske molitve sveopće Crkve.

U radionici se želi dokučiti u kojoj se mjeri i na koje načine suvremene obitelji uspijevaju uključiti u liturgijska slavlja i pobožnosti koje se organiziraju u župi bilo općenito bilo prigodno (primjerice uz blagdan Svete obitelji, svetkovinu Svetog Josipa, Dan života i Dan braka, nedjelju bračnih jubileja ...) te predstavlja li im to poticaj da molitvu i pobožnosti integriraju u svoju obiteljsku svagdašnjicu. Naime, iskustvo pokazuje da organiziranje obiteljskih slavlja i pobožnosti u župi predstavlja svojevrsan doprinos izgradnji zdravih bračnih i obiteljskih odnosa, ali i rješavanju obiteljskih problema. S druge strane, veće uključivanje obitelji u liturgijska slavlja i pobožnosti pridonosi izgradnji ne samo pojedinih župnih zajednica nego i cijele Crkve, pa i cijelog naroda.

Nadalje, uz uvažavanje uobičajenih i tradicionalnih molitvenih obrazaca i pobožnosti, radionica ima za cilj podrobnije predstaviti tri specifična oblika po-

božnosti koji su zaživjeli u župnim zajednicama iz kojih dolaze voditelji, a koje svojim molitvenim sadržajem objedinjuju obiteljsku i liturgijsku zajednicu. To su: *Kućno svetište* svojstveno Schönstatskom pokretu, Molitveni vijenac Kraljice obitelji te evangelizacijska zajednica obitelji u župi sv. Mateja u Viškovu. Predstavljanja će biti potkrijepljena svjedočanstvom dvojice župnika i bračnog para voditelja župne zajednice obitelji, a sudionicima će se omogućiti uvid u prateće tiskane materijale.

Suočeni s polaganim nestajanja tradicionalne obiteljske molitve u hrvatskim obiteljima, a na temelju iznesenih primjera pozitivnih praksi očekuje se plodna rasprava i donošenju zaključaka u perspektivi jačanja postojećih i uvođenja novih oblika obiteljske molitve i pobožnosti u našem hrvatskom narodu.

VODITELJI

- vlč. Tomislav ĆORLUKA, predsjednik Hrvatske schönstatske obitelji i župnik župe Svih Svetih u Đakovu (mob.: 098/631 063, e-pošta: rkt.svih.svetih.dj@gmail.com)
 - mons. Ivan NIKOLIĆ, voditelj Ureda za obitelj Riječke nadbiskupije i župnik župe sv. Mateja u Viškovu (mob.: 091/2009 544; e-pošta: obitelj@ri-nadbiskupija.hr)
 - Vedrana i Denis BLAŠKOVIĆ, voditelji zajednice obitelji župe sv. Mateja u Viškovu (mob.: 091/540 2233, e-pošta: vedrana.blaskovic@gmail.com)
-